

Ing. Roman Hliva

**NEBEZPEČNÝ
MUŽ**

Ing. Roman Hliva
NEBEZPEČNÝ MUŽ

© Ing. Roman Hliva 2022 | info@hliva.sk | ISBN 978 – 80 – 570 – 3739 - 2

||OBSAH

Ako sa to všetko začalo / 6

Dobrodružstvo na Titanicu / 12

Vražda Lorda Edwardsa / 18

Vidieť Neapol a zomrieť / 35

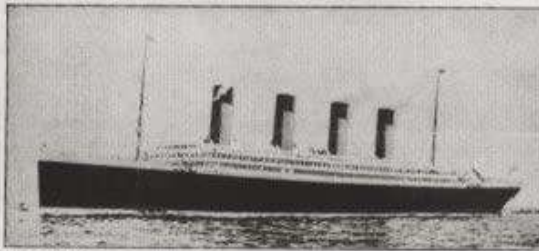
Atentát v Sarajeve / 41

WHITE STAR LINE

ROYAL & STEAMERS
UNITED STATES MAIL

FIRST SAILING OF THE LATEST ADDITION TO THE WHITE STAR FLEET
The Queen of the Ocean

TITANIC

LENGTH 892½ FT. OVER 45,000 TONS BEAM 92½ FT.
TRIPLE-SCREWS

This, the Latest, Largest and Finest Steamer Afloat, will sail from
WHITE STAR LINE, PIER 59 (North River), NEW YORK

Saturday, April 20th At 12 Noon

THIRD CLASS FOUR BERTH ROOM

Spacious Dining Saloons
Smoking Room
Ladies' Reading Room
Covered Promenade

All passengers berthed in closed rooms containing 2, 4, or 6 berths, a large number equipped with washstands, etc.

THIRD CLASS DINING SALOON

Reservations of Berths may be made direct with this Office or through any of our accredited Agents

THIRD CLASS RATES ARE:

To PLYMOUTH, SOUTHAMPTON, LONDON, LIVERPOOL and GLASGOW.	\$36.25
To GOTHENBURG, MALMÖ, CHRISTIANIA, COPENHAGEN, ESBJERG, Etc.	41.50
To STOCKHOLM, ÅBO, HANGÖ, HELSINGFORS	44.50
To HAMBURG, BREMEN, ANTWERP, AMSTERDAM, ROTTERDAM, HAVRE, CHERBOURG	45.00
TURIN, \$48. NAPLES, \$52.50. PIRAEUS, \$55. BEYROUTH, \$61, Etc., Etc.	

DO NOT DELAY! Secure your tickets through the local Agents or direct from

WHITE STAR LINE, 9 Broadway, New York

TICKETS FOR SALE HERE

Svet tarotu je doposiaľ nie úplne preskúmaným svetom tajomnej mystiky. Tarot je súbor hracích kariet, ktorý vznikol niekedy začiatkom 14. storočia, pravdepodobne v mestských štátoch na severe Apeninského polostrova. Každá karta a jej kombinácie môžu mať viacero významov. Tarotová karta mečový rytier môže predstavovať vojaka, dôstojníka, samuraja, šermiarskeho majstra i duelanta. Tento príbeh rozpráva o duelantovi z povolania, v súbojových kruhoch c. k. monarchie, aj inde na starom kontinente, prezývanom NEBEZPEČNÝ MUŽ.

“Karty je možné hrať s každým, prehraješ iba peniaze... v súboji dávam v stávkku život a žiadam, aby protistávka bola rovnako cenná.”

Alexander Dumas mladší

||Ako sa to všetko začalo

“Ottov náučný slovník z roku 1905 definuje súboj ako boj dvoch protivníkov smrťiacimi zbraňami, v zmysle dohody svedkov oboch strán, sekundantov, v dôsledku vyzvania na základe urážky na cti.”

Bola noc zo 14. na 15. apríla roku 1912. Stalo sa niečo, čo nikto v celom civilizovanom nepokladal za možné. Nepotopiteľný Titanic sa potápal. Zo spokojného spánku v kajute prvej triedy ma okolo polnoci zobudilo zvláštne chvenie lode. Trvalo krátko, asi 10 sekúnd. Až neskôr som sa dozvedel, že to spôsobil náraz pravého boku lode, hneď za prednou časťou, do obrovskej ľadovej kryhy. Obliekol som si župan a zo zvedavosti vyšiel pred kajutu. Zostal som v šoku. Na chodbe panovala riadna trma – vrma. Z kabín vybiehali vystrašení pasažieri, bez batožiny, s navlečenými záchrannými vestami, smerom k člnom, v chaose a zmätku snažiac si uchrániť aspoň holý život.

“Titanic ide ku dnu! Zachráň sa, kto môžeš!” stále častejšie sa ozývali zúfale výkriky.

Iní zase hľadali bezpečné útočisko v lodných kabínach. I ja som sa vrátil späť do kajuty. Prvotný šok vystriedala apatia, ľahostajnosť k tomu, čo sa deje vonku, mimo mojej kabíny. Dostal som sa do beznádejnej situácie, tu naozaj ide o krk. Rozhodol som sa, že zostanem vo svojej kajute až do prípadnej záchrany či úplného konca. Skaza Titanicu bude i mojou. Z cestovného kufra som vytiahol lovecký nôž s rukoväťou z jelenieho parožia a záštitou v tvare S, s čepelou z uhlíkovej “čiernej” ocele s obojstranným ostrím. Výrobok firmy Jozef Wlaszlovits zo Štósa. Sadol som si na stoličku a začal rukoväť noža prehadzovať medzi prstami, raz jednej, raz druhej ruky. Je to môj obľúbený rituál, ktorý mi pomáha prinavrátiť späť stratenú rovnováhu, upokojiť myseľ a usporiadať myšlienky. Takto sediac, prehadzujúc dýku, snažil som si ujasniť, ako som sa ocitol v tejto smrteľnej pasci, ako sa to všetko začalo. Myslím, že nalodením na Titanic v Cherbourgu. Počkať, stop, takto to predsa nebolo, započalo sa to oveľa skôr, v Prešporku [Bratislava], súbojom v jedno skoré ráno v Auparku [Sad Janka Kráľ'a].

Poručík Antonín Kalbasa padol ako podťatý k zemi. Stihol ho osud ruského básnika Puškina, guľka zo súbojovej pištole zasiahla hrud' a ukončila jeho život. Nie okamžite, až za niekoľko dní, keď podľahol svojmu zraneniu v jednej z prešporských nemocníc, kam ho sekundanti po súboji nechali previezť. Posledné myšlienky smerovali k milenke, ktorej zničil

život. Noc pred súbojom poručík strávil tak ako každú inú, hýrením s prostitútkami a kumpánmi z dôstojníckeho zboru Vodných kasární.

Stáli sme proti sebe vo vzdialenosti 25 krokov. Poručík bol tak spitý, že ma pravdepodobne na túto diaľ ani poriadne nevidel. Sekundanti nám podali nabitú zbraň. Kódex cti určoval, aby duelant stál s pištoľou s natiahnutým kohútikom sklonenou pri stehne a čakal na povel rozhodcu súboja. Strielalo sa na tri povely. Na povel "Jedna" duelant vztýčil ruku, na povel "Dva" namieril a "Tri" vystrelil. Právo prvej rany získal poručík. Ruka sa mu triasla ako osikový list. Gul'ka mi neškodne hvízdla nad hlavou. Následne som strieľal ja a, posilnený osemhodinovým spánkom a výdatnými raňajkami, trafil presne.

V súboji sa nebijem pre potešenie, ale preto, že mi za to platia. Som najomný, profesionálny duelant. Zastupujem v súboji klientov, ktorí sú buď pokročilí vekom alebo majú strach biť sa, najčastejšie boháčov, ktorí sú za to ochotní zaplatiť poriadne masťnú sumičku. Klienti ma málokedy oslovia sami, chcú zostať v anonymite a kontakt so mnou sprostredkuje advokátska kancelária. Honorár žiadam vyplatiť vopred pred súbojom, aby som mohol po dueli obratom odcestovať z Prešporka a uniknúť väzeniu. V Uhorsku, hoci je považované za zasľúbenú krajinu súbojov, je tento nelegálny. I keď patrí medzi tie previnenia, ktoré sa aj v prípade zabitia protivníka trestajú miernym, iba niekoľkokomesačným väzením. Takpovediac ide o rytiersku záležitosť a trest je gavalierska väzba. Tomuto zodpovedá i výkon trestu v štátnej väznici so slušným zaobchádzaním, medzi politickými väzňami a odsúdenými pre novinárske delikty. Napriek tomu sa snažím pobytu vo väzenskej cele vyhnúť. Tak to bolo i v prípade súboja s poručíkom Kalbasom.

"Herr Hliva, willkommen in meinem Büro!" pozdravil ma JUDr. Schneider. Posadil som sa do pohodlného kresla a odmietol kvalitnú kubánsku cigaru. Kancelária tohto renomovaného právniksa nachádzala na Kossuth Lajos - Platz [Hviezdoslavovo námestie], neďaleko hotela Carlton, kde som býval. Rozprávali sme sa po nemecky, ako to bolo v Prešporku v úradnom styku vtedy zvykom.

"Ide o veľmi delikátnu záležitosť," prehovoril právnik.

"Drahý pán doktor, vždy, keď sedím v tejto fotelke, sa jedná o háklivú vec," s úsmevom som mu odvetil.

"Prejdime teda k meritu veci," posadil sa do vedľajšieho kresla a na masívny dubový stôl položil kožený obal s listinami.

"Ako určite tušíte, ide o vec cti, istý vysoko postavený pán, jeho meno žiaľ nie som oprávnený prezradiť, žiada od poručíka Kalbasu z tunajšej

posádky satisfakciu. Pretože má vyše šesťdesiatky a nemá súbojaschopného mužského potomka, ktorý by ho v dueli zastúpil, vzhľadom na Vašu skvelú povesť v tejto oblasti si želá, aby ste tak učinil práve Vy. Tu je Váš honorár,” z koženého obalu vytiahol šek a podal mi ho. Chvíľu som na ten kúsok papiera neveriacky hľadel, znel na obrovskú čiastku peňazí, dvakrát tak vyššiu ako je moja obvyklá odmena. Tomu pánovi skutočne záležalo, aby som sa za neho bil, nemôžem ho preto odmietnuť.

“V poriadku,” schoval som šek do peňaženky.

“Nič iné ako Váš súhlas som ani neočakával, dovolil som si poveriť dvoch spoľahlivých džentlmenov vystupovať vo funkcii Vašich sekundantov. Vo Vašom mene už poručíka navštívili. Ten im oznámil mená svojich dôverníkov. Tu je opis súbojového protokolu dohodnutého oboma stranami,” z obalu vybral zápis zo stretnutia sekundantov. “Súboj sa odohrá zajtra za úsvitu, tu v Prešporku, miesto duelu Aupark, pištoľami, maximálne 3 výstrely, z určeného miesta na vzdialenosť 25 krokov s dvomi postupmi po päť krokov až do neschopnosti jedného z duelantov, strieľať sa môže aj poležiačky zo zeme. Prvý strieľa poručík. Dúfam, že sa s tým stotožňujete.”

“Nemám námietky, sú to obvyklé podmienky. A súbojové zbrane?”

“Ach áno, na to najdôležitejšie by som takmer zabudol,” vstal z kresla a zo skrine vytiahol drevenú krabicu. V nej sa nachádzal pár súbojových pištoľí, jednoranových s hladkou hlavňou a nabíjaním spredu, špeciálne upravených, aby vyhovovali súbojovým pravidlám.

JUDr. Schneider mi meno pána, za ktorého som sa mal biť neprezradil, ale ľahko som sa mohol dovtípiť, o koho sa jedná. Viedenskou spoločnosťou v posledných dňoch rezonovala milostná aféra, ktorá dokonala tragicky. Mladá žena ukončila svoj život skokom do Dunaja. Povrávalo sa, že ju pod sľubom manželstva zviedol zhýralý Kalbasa, ktorý sa svojim milostným víťazstvom chválil všade, kde zavítal. Obeť zvrhlíka túto hanbu neuniesla. Tušil som, že zastupujem jej otca, známeho továrnik. V banke som si nechal preplatiť šek a uhradil podlžnosti v hoteli Carlton, vyplatil krajčír a iné účty.

Ihneď po súboji som odcestoval do Viedne. Hoci som v rodnom Prešporku dostatočne známa osoba, v novinách sa o mne, v súvislosti so súbojmi, pomerne často písalo, spoločensky som nikdy nebol aktívny, preto ma tam nič nedržalo a odchádzalo sa mi ľahko. Divadlo, opera, bály, slávnostné podujatia organizované prešporskou smotánkou ma nesmierne nudili, vyhýbal som sa im, všetok čas som trávil športom, v jazdeckom a

šermiarskom klube.

Už niekoľko dní som prebýval vo Viedni a rozmýšľal ako ďalej. V prešporských novinách som neraz obdivoval fotky majestátnych newyorských mrakodrapov, tak ma napadlo odcestovať do Ameriky a pozrieť si ich naživo. Navštívil som kanceláriu Cunard Line, kde som si chcel rezervovať lodný lístok na parník odchádzajúci z Terstu do New Yorku. Tam mi oznámili, že sa môžem nalodiť až za tri týždne. Tak dlho sa mi nechcelo čakať, rozhodol som zavítať do rivalskej White Star Line. Tu ma čakala priaznivá informácia, Titanic odchádza, na svojej prvej panenskej plavbe, za necelý týždeň. Po niekoľkých dňoch mi poslíček doručil potvrdenie rezervácie. Lístok prvej triedy som si mal vyzdvihnúť v prístave Cherbourg.

Sedel som v hostinci neďaleko viedenskej Statsbahnhof, pri pohári piva, ktorého som sa ani nedotkol, a zabíjal čas zostávajúci do odchodu vlaku. Občas okolo mňa prešiel obstarožný hostinský mohutnej postavy, štangasti mu familiárne hovorili Rudi.

“Mein Herr, prinesiem niečo?” spýtal sa ma typickým viedenským dialektom. Bol som oblečený v elegantnom obleku, preto ma považoval za host'a, ktorý nechá vysoké prepitné.

Prisadol si ku mne starší pán, ktorý videl, že len tak z nudy obdivujem holé steny hostinca a chýba mi spoločnosť. Jeho zvráskavená, do čierne opálená tvár mi bola hneď sympatická.

“Rudi, prines jeden koňak tu pre môjho nového priateľ'a,” objednal som starcovi pitie.

“Danke schön,” poďakoval sa mi starý muž. “Asi mi nebudete veriť mladý pán, ale moja žena Piroška mi predpovedala, že dnes stretnem niekoho ako ste Vy, pána z vyššej spoločnosti.”

“Piroška, hm, zvláštne meno, ale páči sa mi. Je maďarské?”

“Máte pravdu, manželka je Maďarka, až z Miškolca. Piroška je šikovná žena, kartárka, vždy hovorí, Jožko, karty nikdy neklamú. Povedala mi, takto presne zneli jej slová, dnes stretneš mečového rytiera, pána v prvotriednom obleku, ktorý ovláda pištoľ i šabl'u. Určite myslela Vás.”

“Drahý priateľ, to netuším,” odvetil som a podal mu svoju vizitku. Stálo na nej:

*Roman Hliva
Hotel Carlton
Pozsony*

“Vaše meno poznám,” stavec si chvíľu študoval moju navštívenku. “Prezývajú Vás Der Gefährlicher Mann [Nebezpečný Muž]. Nechcel by som sa s Vami stretnúť v súboji po pansky. Možno, keď som bol mladší, by som sa Vám vyrovnal vo férovke po našom, s nožom.”

“Aj dnes by ste mi bol rovnocenný protivník,” oponoval som mu. “Ak nie rýchlosťou, tak určite prefíkanosťou.”

“Jožko, dáte si ešte koňak?” zbadal som, že pred ním stojí prázdny pohárik.

“Radšej nie, Piroška nerada vidí, keď sa vraciam domov pod parou,” odmietol. Nato sa na mňa smutne zadíval.

“Možno Vás sklamem tým, čo teraz poviem, ale Vaša popularita nebude mať dlhé trvanie. Za niekoľko rokov sa súbojová éra skončí. Príde dlhá, krutá vojna, ktorá zmarí milióny ľudských životov. Myslenie ľudí sa zmení. Mužom, ktorí sa stretli s toľkou krutosťou a násilím, sa už bude zdať nezmyselné bit' sa v súboji pre maličkosť. Ľudia ako vy, duelanti z povolania, sa stanú zbytoční, za čas si na Vaše meno už nikto nespomenie. Nebezpečný Muž upadne do zabudnutia.”

Moju pozornosť zaujal hluk od vstupných dverí. Rudi vyhadzoval host'a, ktorý to prehnal s alkoholom. Mohutný hostinský opilca schytil jednou rukou za zadnú časť goliera a tlačil dopredu, druhou, držiak za opasok nohavíc, ho zase dvíhal do vzduchu a vyšmaril pred hostinec na ulicu. Obrátil som sa späť k starcovi, ale už musel odísť. Jeho stolička zívala prázdnotou.

“Rudi nevieš, kam zmizol starý muž, ktorý tu sedel?” spýtal som sa hostinského.

“Mein Herr, to netuším, dúfam, že Vás neokradol.”

“Nie, to nie.” Mal som taký pocit, ako keď stratíte dobrého kamaráta. Zaplatil som útratu a pobral na vlak do Cherbourg.